

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Boross Ildikó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Juhász Ákos jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Pest Megyei Bíróságon 6.K.26.968/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. szeptember 24-én kelt 6.K.26.968/2006/18. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 19. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 6.K.26.968/2006/18. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2003-2004. évekre vonatkozóan ellenőrzést folytatott.

A jelen eljárás tárgyát képező ellenőrzési megállapítás szerint a felperes a V. Kft-vel 2004. január 5-én bérleti szerződést kötött határozott időtartamra, 13 évre.

A szerződés IX. pontjában a felek kikötötték, hogy a bérlő 180.000.000 Ft + Áfa összeget fizet a 14. és 15. évi bérleti díj előlegeként, amely a szerződés szerint biztosítékul szolgált. Amennyiben a bérlő a szerződést bármely okból nem teljesíti, úgy ezt az előleget elveszíti.

A szerződés alapján a bérbevevő kifizette a 180.000.000 Ft + általános forgalmi adót, a felperes a 45.000.000 Ft általános forgalmi adót levonásba helyezte.

Az ellenőrzés megállapította, hogy ez az összeg nem felel meg az 1992. évi LXXIV. törvény (Áfa tv.) 17. § /1/ bekezdésében írt előleg kikötésnek. Az összeg átadása sem termékértékesítésnek sem szolgáltatás-nyújtásnak nem felel meg, szerződést biztosító mellékszolgáltatásnak minősül, amely kívül esik az általános

forgalmi adó körön, ezért a felperes a levonási jogával e tekintetben nem élhetett.

Az adóhatóság az ellenőrzés megállapítása alapján meghozott elsőfokú határozatával egyéb megállapítások alapján is összesen 47.016.000 Ft adókülönbözet megfizetésére kötelezte a felperest, továbbá 12.672.000 Ft adóbírságot és 8.026.000 Ft késedelmi pótlékot, 50.000 Ft mulasztási bírságot is megállapított a terhére.

A fellebbezés folytán eljáró alperes 2006. május 22-én kelt határozatával az elsőfokú határozatot annyiban változtatta meg, hogy az előírt késedelmi pótlék összegét 9.313.000 Ft-ra emelte. Egyéb rendelkezéseket helybenhagyta.

A felperes keresetében e határozat bérleti szerződéssel kapcsolatos megállapításainak hatályon kívül helyezését, az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Pest Megyei Bíróság 6.K.26.968/2006/18. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az adóhatóság a vitatott gazdasági eseményt helytállóan a tényleges tartalma szerint minősítette.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének megfelelő ítélet meghozatalát.

A felperes továbbra is fenntartotta azt az álláspontját, miszerint az általa kötött bérleti szerződés határozott időre 15 évre jött létre. Hangsúlyozta, hogy a szerződést a felek akaratának megfelelően kell vizsgálni. A bíróság nem vette kellően figyelembe a szerződés IX. pontját, és a 7. számú mellékletet.

A felperes arra is hivatkozott, hogy egy adott jogviszonyban nem lehet az adózóként eltérő jogkövetkeztetéseket levonni, mert ezzel sérül az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 130. §-a.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben eldöntendő kérdés az volt, hogy a felperes által kötött bérleti szerződés alapján "előleg címén" kibocsátott 180.000.000 Ft + Áfa-ról szóló számla alkalmas volt-e általános forgalmi adólevonási jog gyakorlására.

E kérdés eldöntéséhez vizsgálni kellett, hogy a felek által kötött szerződés egyes meghatározásai alkalmasak voltak-e a kibocsátott számla "előleg" megnevezésének.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az adóhatóság és az elsőfokú bíróság a szerződés kikötéseit megfelelően értékelve jutottak arra a következtetésre, miszerint a IX. pontban szereplő 180.000.000 + Áfa fizetési kötelezettség nem felelt meg az Áfa tv. 17. § /1/ bekezdésében írt "előleg" fogalomnak.

A szerződés III. pontja A és B alpontjai, valamint az 1-es számú mellékleten "kiegészítés feltételei" egyértelműen leírták, hogy a bérlő 2005. január 1-től 13 évig bérlő az ingatlant. Ehhez képest a 7-es számú melléklet nem rendelkezik a határozott időtartam meghosszabbításáról, csupán a IX. pontban kikötött úgynevezett 14. és 15. évi bérleti díj fizetésének ütemezését tartalmazza.

A Legfelsőbb Bíróság egyetértett az adóhatósági határozat és ítéleti jogértelmezéssel az Áfa tv. 17. § /1/ bekezdésével kapcsolatban. Az "előleg" lényege, hogy az ellenértékbe beszámítható, a szolgáltatás-nyújtást megelőzően fizetett pénzösszeg.

A perbeli esetben kikötött összeg viszont nem ilyen jellegű, a felek saját előadása szerint is kizárólag arra szolgált, hogy a beruházás megtérülését a bérbeadó részére biztosítsa. Amennyiben a bérlő a szerződést megszegi, ezt az összeget elveszti, az részére nem jár vissza. Legutóbbi kikötés "az előleg" esetén fel sem merülhet.

Ellentétben a felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozottakkal, az adóhatóság éppen az Art. 1. § /7/ bekezdése alapján értelmezte a felek által kötött szerződést és a felek valóságos akaratának megfelelően vont le a jogkövetkeztetéseket. Helyesen jutott tehát arra a megállapításra, miszerint a kibocsátott számla általános forgalmi adólevonási jog gyakorlására nem volt alkalmas.

Nem sérült az Art. 130. §-ában foglalt előírás sem. Az általános forgalmi adótörvény ugyanis másként szabályoz a befizetendő adó, illetőleg a visszatérítendő, levonható adó vonatkozásában. Az Áfa tv. 40. § /6/ bekezdése alapján ugyanis az adó megfizetésére kötelezett az is, aki adóösszeget, vagy adómértéket illetve a 44. § /2/ bekezdésében meghatározott % értéket tartalmazó bizonylatot bocsát ki.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes az illetékekről szóló

1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése és a 6/1986. (VI.26.)
IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2009. január 8.

**Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**